

at den ærede Finantsminister, naar jeg dog gjør forskjellige Bemærkninger, og udøver maaffee i en vis Retning en mere skarp Kritik end nødvendig, vil antage, at jeg ikke derved mener at lægge den mindste Hindring i Veien for ham; tværtimod jeg ønsker kun at give Anledning deels til nye Udtalelser og deels til, at vi opfatte Sagen i dette Dieblif fra sit rette Standpunkt, idet jeg troer, at det lidet vilde baade os, om vi vilde anvende megen Flid for at rette det, som ligger for os, men at vi derimod vor give Regjeringen Styrke til at rette det, som senere skulde komme til os. Jeg troer, at vi med Hensyn til det, som foreligger os, om vi ogsaa i mange Henseender skulde finde os mindre fornøiede med det, dog gjøre bedst i at bruge det, som det er, og kun arbejde paa, at vi lidt efter lidt komme over til noget Bedre. Den næstsidste Taler (Grundtvig) gjorde en Bemærkning, som jeg deler med ham, nemlig den, at dette Budget har den mislige Stilling at være et Vaabenstilstands-Budget. Det troer jeg er en Mangel ved Budgettet, for det sætter os hverken istand til at overveie, hvorledes vor Stilling kan blive i Fred, og giver os heller ikke det rette Bevis paa, at vi ere fattede paa at modtage Krig; jeg siger fattede paa, ikke fordi jeg ønsker det, tværtimod jeg troer, at den fredelige Veie er den, som baader os meest, men den Stilling, hvori vi ere fattede paa Krigen, er dog den, hvorved vi bedst bevise, at vi, idet vi ønske Freden, dog ikke vige tilbage for Krigen. Jeg begriber iøvrigt meget godt de Grunde, som have tvunget den ærede Finantsminister til ikke at kunne give os et fuldstændigt Freds-Budget, idet der naturligvis er en heel Deel forskjellige Poster, som aabenbart for Dieblifket, maae stille sig anderledes, end om der var Fred og idet rimeligvis flere af de Ministerier, som det netop gjælder, ikke endnu have været istand til at lægge Planer for Fredens Tid, og for at nævne 2, idet jeg her følger den ærede Finantsminister, vil jeg nævne Krigsministeriet og Søministeriet, men dog især det første. Jeg begriber altsaa meget vel, at det kan være en vanffelig Sag at lægge saadanne, for en fuldkommen Fred beregnede Planer, men det skulde dog være mig kjær at fornemme, at de ere

ivente for næste Gang, Thinget igjen kommer sammen. Jeg troer nemlig ikke, at vi, hvorledes Forholdene end stille sig, dog vilde være istand til at ordne vore militaire Forhold paa en saadan Maade, som de have været hidtil-dags; jeg troer, at ganske andre Regler maae gjøres gjældende, og jeg troer, at disse Regler maae være affattede, og at Beslutningen i saa Henseende maa være tagen, førend det Dieblif kommer, hvor vi skulde gaae over til Fred. Jeg beklager dernæst meget, at den ærede Finantsminister har støttet dette Budget paa Skattelovgivning, som endnu ikke ere vote-rede. Jeg skal ikke gaae ind paa nogen-som-helst Undersøgelse af disse Skattelovgivinger, men jeg skal ikke nægte, at der gives nogle blandt disse, som jeg vanffelig troer, vi snart vilde blive færdige med. Jeg haaber imidlertid, at den ærede Finantsministers Udtryk maae forstaaes saaledes, at derved ikke vil blive fremkaldt for ham den mindste Forlegenhed; jeg holder mig overbevist om, at han vil ligegodt kunne lade Finantsloven gaae igjennem Thinget, at Thinget ligegodt vil kunne antage den, om end disse Skattelovgivinger ikke blive tagne i Betragtning. Det har gjort mig ondt at see, at det endnu ikke har været Finantsministeren muligt at bringe de forskjellige Budgets til den Fuldkommenhed, som de vistnok burde bringes til, og jeg vil her nævne 2, som i denne Henseende ere de meest fremragende; det er Budgettet for Justitsministeriet og Undervisningsministeriet. Under begge disse Ministerier findes der en Mængde Embedsmænd, som ere lønede ved Afgifter, der ikke ere optagne i det anførte Overslag. Jeg troer, at, om vi skulde komme til at faae et rigtigt Begreb om vore finantstille Forhold, saa maae vi ogsaa faae den fornødne Oplysning herom; thi hvad enten Afgifterne betales directe til vedkommende Embedsmænd, eller de gaae igjennem Statskassen, saa er det ligesuldt en Lønning af offentlige Embedsmænd, hvorover Staten maa have Regnskab, og som den maa kjende noie; thi først, naar det er fæstet, vil man fuldstændigt kunne vide, hvorledes Fordelingen af de forskjellige Indtægter er. Den ærede Finantsminister har lovet en Oversigt, ledsaget, saavidt jeg forstod ham,